

Kurosawa

Xavier Flores

Kurosawa, amb Mizoguchi i Ozu, componen el trio de cineastes japonesos més apreciats a Occident.

Sempre s'ha considerat que era el més occidental dels grans directors japonesos; fins i tot és freqüent sentir referències a Kurosawa com el Shakespeare oriental. Sigui com sigui, va tenir una difusió i una estimació més grans que

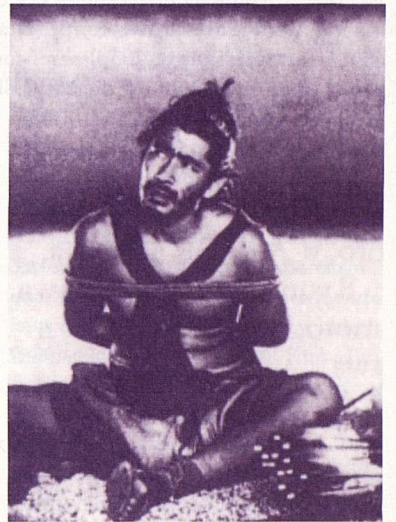
tant lluny de les concepcions cinematogràfiques d'Ozu i de les temàtiques de Mizoguchi, Kurosawa no triga a trobar una personalitat pròpia que el distingirà a Occident, sobretot a partir de *Rashomon*.

És paradoxal que no li costés gaire trobar inspiració en fonts literàries tan importants a Occident com Shakespeare o els clàssics russos del segle XIX i que a Occident tinguessin tanta facilitat per adaptar obres seves per construir *remakes* de qualitat desigual.

Per destacar-ne algunes, de les pel·lícules d'aquest director mort el passat mes de setembre, citaria sense dubtar *Rashomon*, *Trono de sangre* i *Dersu Uzala*. Obres molt diferents entre si, però que donen una mesura bastant adequada del ventall creatiu del seu realitzador. Si haguéssim de concretar, potser escolliria com a testament *Dersu Uzala*, ja que ens seria més fàcil connectar l'obra amb la personalitat de Kurosawa. Aquesta faula d'un home petit que domina l'entorn i la naturalesa que l'envolta, i que és capaç de trobar-se còmode a la civilització, ens permetria parlar amb més precisió de la trajectòria de Kurosawa: un cineasta que alternava i fonia imatges de gran bellesa i seqüències de molta espectacularitat

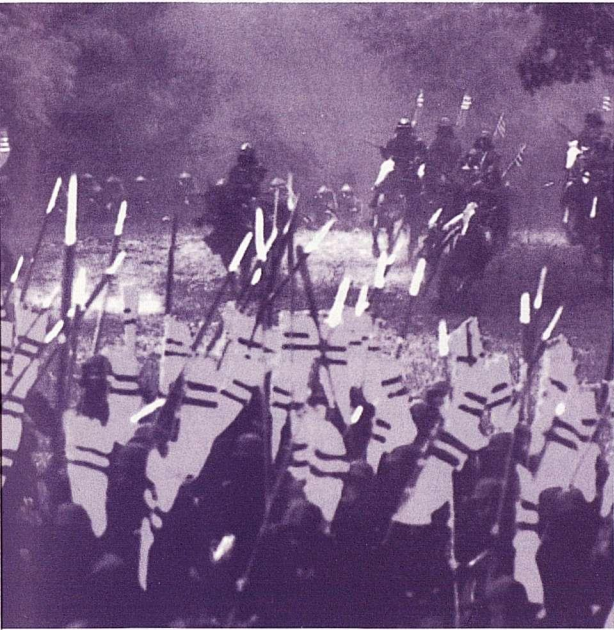

Los siete samurais

Rashomon

amb una preocupació que es podria dir humanista sobre l'ésser humà. Quasi es podria resumir l'obra de Kurosawa com la d'una persona preocupada per les relacions entre els homes i del tracte que els humans s'arriben a donar entre ells mateixos. ❖

Ran

no els esmentats Ozu i Mizoguchi, els quals varen veure com les seves pel·lícules, llevat de les més reconegudes, eren distribuïdes de forma fragmentària i sense continuïtat. Més formalista que ells, i bas-

